

[Glistrup]

Det handler om, at hvis man laver konebytte, kan man gøre, som fru Marianne Bentzen-Pedersen siger. Hvis man ikke laver konebytte, skal man betale en særlig statsafgift for den fornøjelse at skulle se på sin kone også om dagen og ikke bare om natten.

Stubbjær Pedersen (CD):

Efter at have hørt skatteministeren, socialdemokratiets, de konservatives og venstres ordførere er det vanskeligt at tilføje ret meget nyt. Vi har nemlig også sympati for forslagens indhold. Vi er også forundret over, at det bliver fremsat nu af de radikale, og vi er også skeptiske over for, om man vil kunne administrere loven. Derfor vil også vi nok se positivt på forslaget i udvalget, men er alligevel negative over for det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu har fru Aase Olesen og jeg jo mangfoldige gange kæmpet sammen om dette spørgsmål. Derfor kan det være vanskeligt for mig i denne situation at skulle gå imod det foreliggende forslag fra fru Aase Olesen. Men jeg må da også sige, at vi stadig væk finder det vanskeligt med denne sondring, som skal ske ifølge forslaget. Det er og bliver, som vist sagt fra hr. Glistrups side, et forfærdeligt tovtækkeri med ligningsmyndighederne. Hvorledes skal vi nu betragte den medhjælpende ægtefælle – som kontorchef, som rengøringsdame eller som telefon dame? Og hvilken lønklasse skal de sættes ind i? Det giver en masse vanskeligheder, som vi er lidt bange for at gå ind i.

Så må jeg sige, at hr. Glistrup er mere konsekvent, ligesom vi også altid har været på dette område. Lad os da dele lige over, så har vi løst problemet. Hvis de har lyst til det, så lad dem dele lige over. Det koster ikke ret mange penge, for som det er i øjeblikket med op til 100.400 kr., som kan overføres til en medhjælpende ægtefælle, skal man i alt fald op på den anden side af 300.000, før det begynder at batte noget skattemæssigt, og der er ikke ret mange, der er oppe på disse indkomster af de familier, som har medhjælpende ægtefæller. Det vil derfor ikke betyde ret meget, og så har man løst problemet uden alle disse dikkedarer. Men vi må selvfølgelig sige, at så ønsker vi det ført videre, som jeg altid har sagt. Hvorfor ikke lade det gælde

for alle familier i landet? Så har vi løst en masse kontrolproblemer samtidig.

Som sagt, vi afviser ikke forslaget, men vil se på det i udvalget.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke for alle de venlige ord. Nu gør ord det jo ikke alene; når det kommer til stykket, drejer det sig om, hvordan vi trykker på knapperne. Men jeg vil gerne starte med at sige, at i alle de år, vi overhovedet i skattelovgivningen har haft begrebet medhjælpende hustru, har man talt om administrativt besvær og øgede misbrugsmuligheder. Vi startede med 12.000 kr., og det var ikke tilladt at tjene noget som helst ved siden af eller i hvert fald maksimalt, jeg tror, det var 4.000 kr. Vi har efterhånden langsomt fået beløbet op nu på i 1983 godt 100.000 kr., ligesom reglen om andet arbejde, som ikke kunne accepteres, er forsvundet. Vi har fået indført begrebet »arbejde i væsentligt omfang«, og det er faldet; kan vi sige, administrativt, ligningsmæssigt på plads. Vi har fået erstattet udtrykket »medhjælpende hustru« med udtrykket »medhjælpende ægtefælle«. Dengang det hed medhjælpende hustru, kunne man nemlig godt lønne mænd, når de hjalp i deres koners virksomhed, efter art og omfang, men nu hedder det altså medhjælpende ægtefælle. I alle disse sammenhænge, ved alle diskussioner herom har man talt om det, man også har talt om her i dag, nemlig dette administrative besvær og de øgede misbrugsmuligheder. Det har været det evige omkvæd, og ikke desto mindre har man dog fået gennemført ændringerne. Vi har levet med dem nu siden 1970, og langsomt har vi fået disse ting på plads. Vi har hele tiden fra det radikale venstres side forsøgt at gå så langt, som vi kunne få et flertal for i denne sag og i denne sal.

Når vi nu foreslår at fjerne maksimumsgrænsen på de 100.400 kr., vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi jo endnu bevarer to restriktioner, nemlig væsentlighedskriteriet, altså dette med at man skal have arbejdet en 3-4 timer om dagen i ægtefællens virksomhed, og 50 pct.s reglen. Det har vi gjort rede for i bemærkningerne. Det er sket ud fra ønsket om at fastholde, at den medhjælpende ægtefælle er selvstændig på linje med den anden ægtefælle.